

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția: Str. Iernii 11. — Administrația: Str. Căminului 3.

Se prenumără și la poste și la librării.

În București

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipscani 35.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscrise nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Sibiu, 18 Aprilie st. v.

În mai multe rânduri s'a accentuat în coloanele acestei foi, că una dintre nefericirile de care suferă țara, și poate cea mai mare dintre toate, este compoziția și geneza corpului ei reprezentativ, a parlamentului.

În adevăr nu știm, dacă este mai rea și mai insuportabilă tirania de care sufer popoarele stăpânite de autocrați despotici, sau tirania constituțională, de care suferim noi naționalitățile nemaghiare din Ungaria sub stăpânirea unui guvern constituțional, susținut de un partid numeros, ieșit după toate formele constituționale ca pretinsă expresiune a voinței majorității cetățenilor.

Dar' nici cel mai naiv, nici cel mai cinic om din lume, nu va susține, că majoritatea parlamentară și tendințele ei sunt identice cu majoritatea populației și cu ceea-ce aceasta voesc. Din contră cu foarte puțin dar de observare se poate convinge ori-șicine, că nimic în lume nu seamănă mai puțin una cu alta, decât majoritatea adevărată a populației din Ungaria cu majoritatea reprezentativă ei supreme constituționale.

Adevărată majoritate a cetățenilor ungari sunt cele mai mult ca 10 milioane de Români, Slovaci, Germani, Serbi, Ruteni, care toți laolaltă și fiesc-care în parte țin moriș la limba și individualitatea lor națională și au ca cea mai supremă aspirațiune politică pe aceea, de a-și vedea garantată și asigurată în organismul statului existența și dezvoltarea naționalității lor.

Și în fața acestei majorități a cetățenilor care susțin statul cu sângele și averea lor, cum se prezintă majoritatea legislației, care dacă sistemul reprezentativ și constituționalitatea sunt principii politice, ear' nu mofturi, ar trebui să fie oglinda fidelă a curentelor și aspirațiilor, care sunt în adevăr ale celor mai mulți cetățeni ai țării?

Vedem înainte de toate, că întreg parlamentul, într-o măsură se compune pe cale electorală, este alcătuit aproape numai din membrii unei rase, precând în Ungaria trăiesc în realitate șapte naționalități mai mari și altele mai mici. Deja această împregiurare denotă, că sistemul reprezentativ în Ungaria trebuie să fie falsificat.

Vedem mai departe, că majoritatea parlamentului se unesc în vederi și aspirațiuni cu majoritatea populației în toamă ca apa cu focul. Precând aceasta din urmă dovedește și afirmă caracterul poliglot al statului, cea dintâi este astfel compusă și astfel se ge-

rează, încât după mura ei, nimeni n'ar crede, că aici în Ungaria se mai vorbește și altă limbă afară de cea maghiară și mai sunt și oameni de aceea, care nu vor să treacă de Maghiari înaintea lumii, ci tocmai contra tendințelor de absorbire și asimilare ale maghiarismului sunt hotărâți a se opune cu cea mai mare hotărâre și a se lupta până la cea din urmă picătură de sânge.

Majoritatea parlamentară susține un guvern, care a înscris maghiarizarea pe steagul său, a impus limba maghiară în toate școlile din țară, a scos limbile nemaghiare din drepturile lor garantate prin lege, încurajiază și spriginesc reuniunile de maghiarizare, subvenționează numai așezămintele de cultură ale Maghiarilor, cu un cuvânt, are în vedere numai interesele maghiarismului și lucră cu premeditare pentru stăpânirea a tot ce nu este maghiar.

Că guvernul le face toate aceste, este de condamnat, dar' mai e de înțeles, considerând că este compus numai din Maghiari și în urmă vrând-nevrând trebuie să ducă în deplinire ceea-ce voesc majoritatea parlamentară, care îl susține, a cărei emanațiune este.

Dar' că această majoritate parlamentară a putut și poate ieși din alegeri; că ea se greează ca reprezentanță legală și constituțională a țării, precând țara voesc tocmai contrarul dela ceea-ce ea voesc; că ea săvârșesc acte de legislațiune și susține o execuțiune, care sunt în cea mai crasă contradicțiune cu voința majorității cetățenilor, precând tocmai această voință ar trebui să fie factorul hotărâtor într'un stat constituțional; — aceasta este cea mai teribilă ironie a constituționalismului parlamentar.

Ca toate instituțiunile omenesci, își are și parlamentarismul slăbiciunile sale. Defectele lui mai curând sau mai târziu au ieșit la iveală în toate statele cu forma lui de guvern, și nu sunt rari și nu sunt neînsemnate vocile, care vedându-i astăzi defectele, îi trec cu vederea părțile cele bune și se ridică cu stăruință contra lui.

Dar' dacă undeva în lume parlamentarismul s'a practicat astfel, ca să i-se vadă numai părțile cele slabe, apoi sigur, ca în Ungaria nicăiri nu s'a întâmplat atât de drastic și de consecuent.

Într'un articol intitulat „Parlamentarismul bolnav“ organul dlui Francisc P u l s z k y, „Neues Pester Journal“, plângându-se de discreditarea și decadența parlamentarismului în Europa, ex-

pune cauza principală a acestora în următorul chip:

„Cel mai mare defect al parlamentarismului este, că prea de tot ușor poate fi falsificat. Ceva „geometrie electorală“ invențioasă și majoritatea devine minoritate și minoritatea majoritate. Am vădută aceasta nu de mult în Germania și Austria. Și afară de aceea, câte mijloace nu întrebuințează multe guverne din Europa pentru a influența alegerile în interesul lor, a falsifica voința poporului și a pune la cale un parlament flexibil, care să aprobe o politică rea.“

Foarte adevărat, dar' noi întrebăm: *Warum so in die Ferne schweifen?* Pentru-ce în Austria și în Germania, când cele-ce se comit acolo în materie de falsificare parlamentară sunt numai floare la urechie față cu grosniciile comise la noi?

Naționalitățile nemaghiare din Ungaria au ajuns deja la acel punct, încât în toată serioșitatea putem pune alternativa amintită la începutul acestui articol: Nu știm, ce ar fi mai de preferat, tirania parlamentară dela noi, sau despotismul absolutist de alte țări.

Un lucru este mai presus de toată îndoială. Politica și modul de guvernare al autocratilor pot să fie ori-cât de insuportabile, dar' sunt cel puțin mai sincere și mai de bună credință. Ear' aceasta este cel puțin o parte bună, precând cu tirania comisă prin falsificarea sistemului reprezentativ nedreptățile îndurate se înăspresc și nemulțumesc pe cei nedreptățiți și mai mult prin aceea, că ele se comit sub masca legalității și păstrând aparențele constituționale.

De aceea părerea noastră este, că decât un constituționalism cu rea credință aplicat, decât un parlamentarism falsificat, mai bine o formă de guvern absolutistică. Dacă lipsesc fondul, de ce treabă mai e forma înșelătoare?

REVISTĂ POLITICĂ.

Sibiu, 18 Aprilie st. v.

Sași din Ardeal.

Diarul „Tagespost“ din Gratz, din incidentul publicării romanului de Schifkorn „Despre ginta germană“, a scris zilele aceste următoarele: „Cât de mare e apăsarea, mai ales în ce privește presa, față cu micul popor german tot atât de pacient ca și tenace, iese la iveală spre exemplu dintr'o scrisoare, după care foile germane de acolo nu cutează nici măcar să vorbească despre romanul lui Ferdinand Schifkorn „Despre ginta germană“, pentru de a nu da privilegiu la intervenirea vre-unui pro-

curor maghiar, ceea-ce după-cum se scrie, prelungea starea justiției de acolo, e egal cu o condamnare!“

La aceste diarul „Pester Lloyd“ își face următoarele observări:

„Nu ne trece prin minte de a intra în vre-o discuțiune asupra „marei apăsări“, care, după-cum se scrie, e atât de grozavă, că reprezentanții îndreptățiți ai Sașilor din dieta ungară sunt aproape de a face pace definitivă cu guvernul. Ce privește însă persecutarea presei, noi credem, că foile austriace ar trebui să se simtă fericite, dacă ar sta sub o „persecuțiune“ ca și aceea, sub care stau organele germane ale Sașilor din Ardeal. Căci presa liberală a Ungariei se află în acea situație ciudată, că din principiu trebuie să-și închidă amândoi ochii cu privire la verdictele chiar neînțelese ale curților cu jurați, care își pronunță verdictul de nevinovăție asupra ori-cărui delict de presă politic, chiar și asupra unor transgresiuni, care nici într'un stat din lume nu trec nepedepsite. Și cât de restrânse se simt foile germane din Ardeal în libertatea discuțiunii, despre aceasta dă dovezi drastice într'un cas concret „Kronstädter Zeitung“, care deschide un ciclu de articoli, — și bine să se însemneze, un ciclu de articoli politici, — asupra amintitului roman „Despre ginta germană“. Aceasta e apăsarea cea mare, sub care gem Sașii. „Tagespost“ din Gratz se face bine și se întrebe pe foile germane din Ardeal, dacă ar voi să apară mai bucuros în Gratz decât în Sibiu ori în Brașov; că atunci va tăce despre stările din Ardeal!“

Asupra observărilor diarului budapestan vom reveni.

Afacerea Samca.

„Norddeutsche Allgemeine Zeitung“ împărtășește, că cu prilegiul vizitei ce delegații americani au făcut Luni secretarului de stat conte Herbert Bismarck, Bates a dat următoarele declarațiuni. El regretă, că un articol ce poartă subscrierea lui și s'a publicat într'o revistă lunară americană a fost atât de mult comentat în presa germană. El se folosește cu plăcere de privilegiu, spre a accentua, că acest articol, care, poate din cauza traducerii defectuoase, a fost rău înțeles, a fost scris pe un timp, când cărțile albe încă nu existau și lui nici prin gând nu-i trecea, că el, cu toate-că nu aparține actualului partid guvernamental, să fie numit de plenipotențiat. El, îndată-ce a aflat despre misiunea ce i-se dă, a făcut pași pentru de a împiedea aparițiunea trac-

tatului. După-ce au ajuns la cunoștință publică depeșile publicate în cartea albă, articolul nu mai are nici o importanță. El respectează pe deplin națiunea germană, căreia Statele-Unite au multe să-i mulțumească; el nici-odată nu a voit să vatme pe Germania sau pe guvernul acesteia. El dorește, ca declarațiunea lui să ajungă la cunoștința publică și să contribuie la înlăturarea rețelilor dispozițiuni ce se manifestează în contra lui.

Restabilirea puterii lumesci a Papei.

Împărtășirea, pe care înainte de asta cu vre-o patru — cinci zile a răspândit-o diarul italian „Opinione“ în privința restabilirii puterii lumesci a Papei, a fost deja desmintită din parte franceză. Aceasta era altminterlea de prevădută, și dela început nimeni nu putea să creadă, că vre-un cabinet al republicii franceze, fără de a avea intențiunea directă de a provoca un conflict cu Italia, ar pute să fie aplicat a pune în discuțiune restabilirea puterii lumesci a Papei.

Românismul în Bucovina.

Reproducem din „Fântâna Blandusiei“ următorul articol instructiv:

Publicăm cu plăcere următorul articol ce ni-se trimite din Cernăuți:

Timpurile nefaste din trecut au influențat într'u atît soarta Românilor bucovineani, încât în ziua de astăzi pozițiunea lui națională e foarte slabă, aș zice nulă. Cu greu ar crede-o cineva, dacă realitatea actuală nu l-ar învâta altceva. Înainte de 100 de ani a fost Bucovina o țară, deși foarte puțin populată, cu totul română. Dela un capăt al țării până la celalt trăia numai Românii și neamuri străine se aflau foarte puține în țară. Puțini Jidani locuiau în micile orașele ale Bucovinei, ear' la țară, cât de mare și lată e, nu se afla nici un picior jidovesc. De Ruteni nici vorbă, și numai în districtul Putnei se aflau mai multe sate rutene, care vorbeau un fel de limbă rutenească. Românii locuiau înaintea Prutului și preste Prut până la apa Nistrului. Și la trecoarea veche, la Crisicoteac pe Nistru, la orașelul galițian Zalescic se audia de megieșii noștri din Galiția limba română sau moldovenească, cum se numia ea pe atunci. Acum nu se aude ea acolo, ci se dăce acolo, că ea începe drept la Cernăuți.

În timpul de astăzi charta națională s'a schimbat mai cu totul. Preste Prut locuiesc exclusiv Rutenii, și numai trei sate încă, situate drept spre granița Moldovei și Basarabiei, vorbesc românește. În partea asta a țării locuiau mai înainte cele mai multe familii boeresci moldovene, cum și mai toată răzămășia țării, căci în jos de Cernăuți până la popor ori cetate; de autori grecești și despre descrieri de călătorii; despre cronicari; și altele. Dar' vei și vedea, că aceste au fost îndemnuri; și te vei convinge, că cine e plin de geniu și simțire primesce o formă gata, un basm gata, le poartă une-ori, cum mărturisă Goethe, deci de ani în minte, le lasă să se limpedească, să se închiege în forme mai perfecte, mai nobilitate și le scrie apoi, când ele i-se prezintă spiritului, ca dela sine, gata, când sunt potrivite să-și exprime cutare idee ori cutare sentiment; când trebuie să le scrie; ear' scriindu-le, el dă dela sine mai mult decât a luat; de cele mai multe-ori abia mai poți compara.

Așa studiul firii unui poet mare, pătrunderea în laboratorul lui, trebuie să trezească în spiritele în adevăr talentate echouri fericite pentru dezvoltarea lor; și în ori-ce spirit sănătos un sentiment mai fin pentru ghicirea graniței, până unde se poate întinde imitarea ori chiar folosirea produselor străine. Că cine va avea cel mai mare folos din aceste studii, nu e de discutat; pe pot îl înțelege bine numai cel-ce a umblat prin țara poezilor, cine e poet adevărat, dăce tot Goethe.

Exemplele se vor lămurii mai bine. Lipsindu-mi alte cărți cu studii mai amănunțite de acest fel, le iau din comentariul profesorului Dr. Heinrich Viehoff; o carte ce o poți recomanda ori-cui.

(Va urma).

FOIȚA „TRIBUNEI“.

V. B. Muntenescu.

De

G. B. Dulic.

Titlul spune ceva mai puțin decât ce vreau să spun în acest articol. Dar' numele domnului Muntenescu apare destul de des în ziarele noastre literare, încât nu cred să greșesc, dacă voi discuta apropos de domnia-sa nise cestiuni, care s'ar caracteriza felul, cum știm și cum nu știm să lucrăm noi.

Încep cu cestiunea plagiatului, la care domnul N. Popescu a mai dat material despre novelele ce le-a scos vestitul T. H. Pop din Vadnai și De la Vrancea și la care în sfârșit începe și „Familia“ a se gândi, după-ce alții o fac atenți. Se înțelege. Un domn S. V. Sabo a furat din Scrob nise versuri, și așa a putut prânzi la masa „Familiei“, dar' de cînat nu va cîna. În „Familia“ aparuseră însă și plagiate de ale lui T. H. Pop, și dacă la Scrob mai înțeleg ce spune dînsa, că nu putea ține minte toate poeziile publicate de poezii noștri, la Eminescu nu o mai înțeleg. Eminescu și s'el uiți!

Și „Familia“ merită să pătească ce păteșce. Căci dînsa publică ori-ce și dela ori-cine. Băieți de gimnasiu rimează câteva șire și i-le trimite; le primesc; grațioase domnișoare, așa e limbajul „Familiei“, povestesc

câteva banalități, spre pildă despre vre-o excursiune la Buziaz; ori potrivește câteva rime dedicate unei prietene, căreia i-le-ar fi putut scrie cel mult în album; ori traduc un articol de 100 de șire, tocmai de o sută, despre „educațiunea clasică“ în Athena, insuficient și pentru un manual de lectură în școală; un necunoscut descrie pe un oficer mort, cum sălta pe cal pe stradele Sibiului, de se uitau toate femeile la el, și așa crede, că va mângâia pe jalnicul părinte — și așa mai departe; și aceasta e literatură! „Familia“ produce în chipul acesta o seamă de colaboratori ce nu-și pun nici-odată probleme mai superioare, la care s'ar se opintescă ceva, ca să producă o lucrare ridicată preste nivelul capacității obișnuite a mulțimii; ci se mulțumesc a face ce ori-care om ar pute să facă, și mai cu puțină trudă decât ei. Cum nu s'ar îmulți astfel scriitorii? Cum nu i-ar veni fiecarei copilaș gust să figureze în „Familia“? Eu știu un cas, în care unui tiner îi este rușine de un debut din „Familia“ și care acum ar dori să fi fost atunci redactorul ei așa de cuminte și să nu-i primească bucuros primele versuri ce le scrisese ca băiat la gimnasiu. Cum nu ar și plagia dacă singuri nu sunt poezitivi? A publică, fără să fi convins de cantitatea talentului celui-ce îi scrie, fără a te gândi decât numai la întregirea spalturilor de tipar, ear' nu la efectele publicațiunii, este o greșală regretabilă. Corbii albi sînt rari printre acești juvenili scrii-

tori. Chiar și începuturile lui Eminescu din „Familia“ nu-și au loc în colecțiunea poeziilor lui; nici nu ne-ar plăce să le găsim acolo. Domnul M. Pompiliu este un colaborator al „Familiei“. Dînsul a publicat o Antologie română, provocat și de pricina aceasta: „O altă socotină, care se ne îndemne a introduce producțiunile alese literare în școală, este următoarea. E o experiență tristă, de a vedea cum o mulțime de tineri apar în public cu încercări copilărești, plini însă de încredere, că înzestreați literatura cu opere folositoare. Cunoașterea adevăratelor modele de proză și poezie, pe cei fără chie-mare i-ar reține dela o ocupațiune păgubitoare pentru dînsii, ear' pe cei cu talent i-ar face să judece bine, mai înainte de a da publicității încercările lor“. Domnul Vulcan, care hrănesc aceste păcate de ale tineretelor, ar face bine să învețe ceva dela colaboratorii sei și mai bine să recomande bunilor sei prunci studii literari noastre, decât să le deschidă porțile ei fără pasaport valabil. Este un apel la dreapta domnie-sale judecată, și cred că-i va da atențiunea cuvenită; căci dacă dela dînsul nu putem pretinde să facă poezii bune, neînd poez, să fie redactor cu pricepere avem drept să pretindem; avem drept să vedem și probe, că este.

Aceasta este de bună-seamă o cauză, care hrănesc obiceiul plagiatului.

Despre lipsa de conștiință nu vorbim; aceasta este o boală psihică, ce nu se va le-cui decât treptat, scădând în raport direct

cu ridicarea nivelului moral al breslei plagiatorilor. A-i descoperi lumii este tot ce putem și sîntem datori să facem. Dar' și așa ne putem aștepta să fie și spirite incorrigibile, cum este Theochar Alexi, care nepicând sub greutatea acuzelor drepte, dau numai altă probă despre temeinica lor înrăutățire.

Altora le poți ajuta. Căci precum neșciind să lucrezi, te înveți a prăda pe alții de idei; așa știind cum au lucrat alții, te înveți a respecta rezultatele muncii lor și genul lor. Și de aceea eu cred, că a studia autorii mari și după isvoarele lor însemnează și a-ți desvolta conștiinșitatea muncii tale. Mai la vale voi da nise exemple din Goethe. Goethe zimbă de zelul cu care comentarii căutau în Faust ceea-ce lui nici prin gând nu i-a trecut să pună când l-a scris; studiile aceste pot fi une-ori exagerate, dar' fără de aceste studii nu știu cum a-i pute înțelege bine pe același Goethe; el însuși vorbește une-ori cu cînte de spiritul cu care unii din comentarii au pătruns în misteriele poeziei lui. Dar' această parte a studiului se va reduce mai mult la viața lui și la cestiunea: ce reflexe a lăsat cutare întemplantare în poezia lui, ori mai co-rect: ce ascunde poezia cutare din viața poetului? La cestiunea noastră mă gândesc mai ales, la măsura și felul în care Goethe a folosit producțiuni literare străine la creațiunile sale. Răsfoiesc numai un comentariu, și vei găsi cîtații de cîntece englezești, franceze și italienești; vei auzi vorbindu-se de cîntece populare, de tradițiuni, legende și povești audite din

granița de meadă a Bucovinei începeau domeniile late ale diferitelor mănăstiri ale Bucovinei, înființate de voievozii și boerii Moldovei. Mulți Voievozi și jupâni boerii și jupăne boerese sunt îngropate în mănăstirile și bisericile vechi ale Bucovinei. Moșile boerilor și ale războierilor erau deci concentrate în partea țerii de preste Prut. Boerii și războierii împroprietăți aici erau siliți cu voe și fără voe a adopta limba locuitorilor ruteni. Până la anul 1860 cu greu se afla în partea asta o familie boerescă ce mai vorbira românește. Portul vechiu boeresc era depărtat, dar' cu dînsul pare-că dispăruseră și datinile române. La curtea boerescă de odinioară românească covârșeau apucăturile slave și preste toată țeara se lășe vorba, că Românii n'au boerie, ci Slavii o au în Bucovina. De aci provine, că arare-ori se ved boeri de preste Prut în fruntea mișcărilor naționale române din țeară, căci locul născerii și creșterea lor nu le puteau da zelul cel mare național român. Și ei tot Românii au rămas și la o-ri-o ocaziune manifestează prin vorbă și prin faptă, că de ei se țin, dar' le lipsește viața românească, pe care numai din închipuite o pricep. Românește arare-ori vorbesc ei copiii lor învăța limba română ca-și-cum ar învăța cea franceză. Ei se mulțumesc în privința națională cu o-ri-ce și se arată arare-ori sau nici-când la petreceri și festivități naționale. Altfel e boerul născut în partea românească a țerii. E Român și patriot devotat cauzei naționale.

Războierul de preste Prut e mai ca perdut cauzei naționale. Mai toate familiile războierilor se află preste Prut. Aici locuiesc ele în mai multe sate, care din depărtare au aparența unor orașe. Așa aflăm în satul Ivancăuți preste 50 de familii războierilor moldovenesci, la Cucurmic, la Nepolocăuți ș. a., cum și la Broscăuți și Mihalea, sate deja situate în partea de dincoace a Prutului, dar' rutenizate cu totul. La aceste familii războierilor găsim nise vechi românești, la auzul cărora trebuie să tresară inima românească. Sunt nise ale familiilor celor mai renumite boeresci din istoria moldovenească. Timporanii descendenți ai acestor familii mari arare-ori scu de trecutul splendid și gloriol al strămoșilor lor. Și ce i-ar ajuta! Cele mai multe familii războierilor trăiesc în sărăcie mare. Ce-i pasă de trecutul splendid, când acum în prezent e nevoit din cauza sărăciei a cultiva pământul cu mâna sa proprie. E sărac lipit pământului! Câteva falci de câmp sau de grădină și o casă cu două sau trei încăperi, după-cum a căpătat-o dela strămoși, e toată avuția sa. Războierii însă, deși câte odată e mai sărac decât țeranul, nu umblă țerănesc îmbrăcat, ci nemțesc. Casa sa e de regulă mobilată după gustul cel mai nou, și când îl vizitezi te primește rusește și când e cu alți războieri îi place a vorbi în limba polonă. Nemțesc asemenea rar știe, și limba asta rar îi place. Pentru polonă are o afecțiune deosebită și îi vine să te uimesc, când petreci cu dînsii și auzi dela ei laudele cele multe pentru Poloni și observi afecțiunea, cu care vorbesc ei despre Galiția. Nu e războierul sau boerul moldovan din trecut, care cu laudă și sumeț ar privi la faptele mărețe săvîrșite de strămoșii săi, ci un *novus homo*, care nu gravitează spre Cernăuți sau Suceava, la românism, ci spre ochii și țintiri la Galiția, idealul său de aspirațiuni. Ei cunos foarte bine toate orașele megieșe din Galiția, precând la Suceava rar care din tre dînsii ar fi fost. Foarte puțin din războieri țin la românism și se nevoiesc a-și crește copiii românește.

Unii, și acestia sînt cei mai mulți, țin la Poloni, ear' alții se declară ca Ruteni și sînt cei mai zeloși membri ai societăților rutene din Cernăuți. Foarte puține familii războierilor posed încă chrisoave vechi dela voievozii moldoveni. În momente de desperare din cauza sărăciei le-au ars sau că le-au dăruit la anticuarul străine. La multe familii s'au născut chrisoave decătră membrii lor, sau din ignoranță sau din întemțare, neavînd mijloacele de a le conserva. Și ce interes se mai însușe hîrtia vechie unui palmagiu de pământ, pe care el nu o poate ceti și care nu-i oferă nici un interes material. Multe familii războierilor s'au sărăcit cu totul, încât nu mai difer de țerani, și numai după fudulia lor înăscută se cunosc ce le-au fost strămoșii lor. Acești războieri n'au avere deloc și servesc ca slugi la alții. Ei se poartă ori nemțesc ori țerănesc. Nu odată îi vine să tresară, auzind numele acestor țerani, care readuc aminte numele boerilor renumiți din istoria țerii.

Țeranul de preste Prut e rutenizat cu desăvîrșire. Emigrația covârșitoare a elementului ruten din Galiția înainte de anul 1848 a înăbușit cu desăvîrșire satele mici românești de preste Prut și le-au rutenizat. Numai după nume adevărate românești ale Rutenilor se poate judeca, că strămoșii acestora au fost Români. Ei n'au nici un devotament pentru românism și dic numai despre religiunea lor că e „românească”. În port nu se disting de țeranii români.

La orașele Siret, Suceava și Rădăuți, fără limba românească nu se isprăvia nimica, acum n'au mai mult trebuință de ea. E drept, că pe atunci orașele aceste au fost foarte mici și nu se găseau prăvălii, băcării și hoteluri după moda vieneză ca în timpul de astăzi. Îmbrăcămintele le făceau breslașii români din aceste orașe, dar' în timpul de astăzi cu luminarea a-și căuta un meseriaș român în aceste orașe. Toată industria și comerțul se află în mâini străine, care au atras la sine mai tot capitalul țerii. De regulă sînt Jidani, care venind din Galiția, au monopolizat tot comerțul și toate instituțiile comerciale. Fără Jidani nu se face în Bucovina nici un comerț.

Între funcționarii statului se găsesc încă puținii Români. Deși nu e la noi ca la d-voastre, principiul goanei contra lor, ci e principiul stabilității și al independenței, totuși până acum numai puținii Români bucovineni s'au putut devota stării de funcționari. Causa primă a fost lipsa universității și sărăcia Românilor. Până la anul 1848 au fost foarte puține școli în țeară, care fiind sub patronajul episcopului catolic din Leov, nu puteau mijloci creșterea tineretului român. Și tinerilor, care deși persecutați din cauza religiunii și națiunii lor, au isbutit să se învîrșească școlile din țeară, le lipsiau mijloacele de a termina școalele înalte din Viena sau Leov. Ei erau siliți să intre în teologie și să devină preoți, precând guvernul era silit să aducă ampoiați, care trebuiau să aibă studii universitare, din alte țeri ale Austriei, și mai ales din Galiția.

Dionisie O. Olinescu.

Din România.

Lege

pentru înstrăinarea bunurilor statului și răscumpărarea embaticurilor.

Titlul I.

(Urmare).

Secțiunea VI.

Despre procederea vîndării.

Art. 24. Vîndarea bunurilor statului de o-ri-ce natură se face de ministerul domeniilor.

Pentru loturile de 5 hectare vîndarea se face de comisiune și în formele prevădute la Art. 18 și 19 de mai sus.

Pentru loturile de 10 și 25 hectare și pentru bunurile mici, prevădute la Art. 6, licitațiunile pentru vîndări se vor ține la fiecare reședință de prefecură, în care se află situate loturile sau bunul scos în vîndare, afară de cele din județul Ilfov, pentru care licitațiunile se vor ține în localul ministerului domeniilor.

Art. 25. Licitațiunile se fac:

În Bucuresci, în prezența ministrului domeniilor sau a delegatului său.

Cassierul cassei de depuneri sau delegatul său este obligat a fi prezent, pentru a primi în deposit garanțiile oferite.

În celelalte județe, în prezența unei comisiuni compuse din prefecul județului, președintele comitetului permanent și cassierul general al județului sau sub-cassierul său, care va primi și garanțiile depuse în comptul cassei de consemnațiuni.

Directorul prefecurii și un membru delegat al comitetului permanent vor înlocui pe prefec și președintele comitetului în cas de lipsă a acestora.

Operațiunile comisiunilor sînt supuse controlului ministerului domeniilor.

Art. 26. Publicațiunile de vîndare se vor face după formularele întocmite de ministerul domeniilor și se vor insera prin „Monitorul Oficial” cel puțin cu 40 zile înainte de ziua fixată pentru ținerea licitațiunii.

Art. 27. Aceste publicațiuni vor cuprinde:

- a) numirea bunului sau numerile loturilor puse în vîndare;
- b) județul, plasa, comuna și moșia, pe care sînt situate loturile sau bunurile;
- c) așezămîntul, de care au fost pendente;
- d) un resumat de condițiunile economice ale bunului, chiria ce produce, întinderea aproximativă și vecinătățile;
- e) luna, ziua și ora, la care are a începe, și localul autorității unde se va ține licitațiunea.

Aceste publicațiuni se vor insera și în foile curților de apel din Iași, Craiova și Galați, și se vor obști și prin afișe tipărite și lipite la prefecura și primăria orașului de reședință, în care se va face vîndarea, cum și la primăriile comunelor, în care sînt situate bunurile și loturile puse în vîndare.

Art. 28. Dacă din lipsă de concurență sau din vre-o împregiurare oare-care nu s'ar pute ține licitațiunea în ziua publicată, licitațiunea se va amîna și comisiunea va încheia un proces verbal, prin care se va constata cauza amînării.

Aceleași formalități se vor îndeplini pentru scoaterea din nou în vîndare.

Art. 29. Licitațiunile nu se pot ține în aceeași zi la toate prefecurile și la minister;

un interval de cel puțin cinci zile este necesar între licitațiunile ținute la prefecuri și la cele ținute la minister.

O-ri-ce licitațiune făcută cu încălcarea formalităților prescise mai sus și la Art. 26 este considerată nulă de drept.

Asemenea este nulă licitațiunea ținută în alt loc sau în altă zi decăt cele arătate în publicațiuni și afișe.

Art. 30. Nimenea nu poate fi admis la licitațiune, dacă nu depune o garanție echivalentă cu chiria anuală îndoită din momentul licitațiunii pentru bunurile mici și de a de- cea parte din valoarea estimativă a lotului, pentru care va concura.

Dacă bunul nu este închiriat, garanția se va calcula după chiria celui din urmă an.

Garanția va consista în numerar, bilete ale băncii naționale, efecte ale statului sau efecte garantate de stat, scrisori fonciare rurale și urbane și obligațiuni ale celui din urmă împrumut al comunei Bucuresci.

Art. 31. Adjudecarea se va pronunța asupra celui care va fi dat prețul cel mai avantajos. Supra-oferte nu se primesc.

Art. 32. Adjudecarea nu este definitivă decăt după confirmarea ei de consiliul de ministri, aprobată prin decret regesc și dată în urma avisului ministrului domeniilor.

Confirmarea consiliului de ministri și aprobarea regescă se va da cel mult în termen de 25 de zile din ziua adjudecării; în cas contrar, adjudecătorul este liber de o-ri-ce îndatorire și poate să-și ceară înapoi garanția.

În acest termen guvernul are facultatea de a confirma sau nu confirma adjudecarea făcută.

Art. 33. O-ri-ce contestațiune asupra licitațiunii, de o-ri-ce natură ar fi, nu se poate face decăt înainte de a se pronunța adjudecarea, și ea trebuie a se hotărî decătă comisiune în plină ședință, încheiînd proces-verbal. Contestațiunea trebuie făcută în scris.

Art. 34. Pentru operațiunea adjudecării și pentru incidentele ivite în cursul licitațiunii se va încheia un proces-verbal, în care se va cuprinde: mersul licitațiunii, numele acelora care au concurat și sumele oferite de fiecare. Acest proces-verbal se va subscrie chiar în ședință decătă membrii comisiunii, ministrul sau delegatul său, precum și de persoanele care au concurat. (Va urma.)

CRONICĂ.

Dela Curte. Maiestatea Sa Împărăteasa-Regină și Archiducesa Maria Valeria vor petrece în Wiesbaden până prin 15 Maiu, atunci vor pleca pentru o petrecere de câteva săptămîni la castelul Lainz lângă Viena. Din Wiesbaden se scrie, că Maiestatea Sa Împărăteasa-Regină Elisabeta ia în toată ziua o scaldă de 27 grade; se plimbă câteva ore pe di în trăsura. Din partea Curții și a autorităților civile s'au luat măsuri, ca publicul curios nici-când să nu se adune pîlcuri în drumul pe unde se plimbă Maiestatea Sa.

Archiducele Wilhelm a sosit în 27 I. c. în Timișoara, ca în calitate de inspector general de artilerie să inspecționeze trupele artileriei din acel oraș.

Avansament în armata comună. Nr. 16 al foi oficiale „Armee-Verordnungsblatt” publică avansamentul din Maiu. Între oficerii de stab aflăm și pe vice-colonelul dela regimentul de inf. Nr. 31 Avram nobil de Cassan înaintat la rangul de colonel.

Dela sinodul archidieceșan gr-or. Ieri la 12 ore s'a ținut o scurtă ședință, în care a raportat comisiunea verificatoare. La propunerea acesteia, sinodul a verificat pe deputații mirenesi: Dr. Ioan Moga, Alexie Olariu, I. Danciu, Dr. P. Șpan și Dr. Meșian. Ședința proxima s'a anunțat pe astăzi la 10 ore înainte de ameați.

Învitare. P. T. domni membri din comitetul central al „Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibului” sînt poției pe *Vineri în 3 Maiu a. c. st. n. la 3 ore d. a.* la ședința în localul „Asociațiunii transilvane”.

Lucrul de mână. Primim următoarea scrisoare dela un bărbat de specialitate: Lucrul de mână are scop educativ. E foarte veche ideea fundamentală, care sună: Direcțiunea reprezentativă și productivă a activității se se întrebuințeze ca mijloc de educațiune; numai nu au priceput oamenii, că transformarea materiei prin lucru se cuprinde în principiile pedagogice, ca și o-ri-care metodă de învățămînt teoretic.

În această direcțiune sînt îndreptate cu drept cuvînt stăruințele de aci ale bărbatilor de școală din toate țările. Căștigarea de dexterități manuale nu este scopul principal, precum doară își închipuiesc unii, ci mijlocul de a desvolta talentele și puterile copilului, lăsate de educațiunea de aci nedesvoltate sau cel puțin nesuficient desvoltate. Acestei întocmiri este a se atribui: excitarea activității exterioare a sufletului, desvîlirea lumii fenomenelor în spiritul copilului și mai virtuos dezvoltarea vederii întregi, a intuițiunii, a priceperii lucrurilor. Prin lucrul de mână se nutrește boldul cel atât de vioiu al naturii copilului: de a se ocupa cu mâinile, a produce, a schimba, a forma; aceste stăruințe trebuie conduse în mod metodic și totuși potrivit cu natura copilărească. Copilul capătă

o destoinicie și direcțiune practică, deprîndîndu-se a lucra bine și regulat, și aceasta succede cu atât mai virtuos, cu cât la aceste lucrări îndată se pot observa și îndrepta greșelile. Prin lucrul de mână se procură un contrapond încordărilor spirituale prin aceea, că și alte organe sînt puse în mișcare și iau parte activă la lucru. Este evident așadar, că aici se obțin înalte scopuri educative. Pentru viața rezultă din această sîmînță și scopuri materiale. În tinerime se deșteaptă și interesul de alte chîemări, afară de cele spirituale. Încurajarea mînilor, în care mai tîrziu își află existența sa mai mult ca 90 de procente ale omenirii, se se ridică la mai mare valoare în popor; atunci va crește puterea de producțiune a poporului român și în general se va întări simțul de diligență și activitate.

Comoara dela Șimleu-Silvaniei. Despre această comoară descoperită în Sămbăta Pascilor de Ioan Oltean mai cetim următoarele: Aurul aflat e de o greutate de 6 chilo; când l'a descoperit Ioan Oltean, care sîmînă cartofi pe câmp, nesciind ce lucruri de preț a găsit, a dus vasele acasă și le-a spălat, arătîndu-le unor prieteni de ai lui. Advocatul Lukácsffy, vîdînd și el comoara, a făcut atent pe deputatul Blasiu Orbán asupra importanței științifice a vaselor. Orbán a scris lui Francisc Pulszky, care a plecat imediat din Budapesta la Șimleu-Silvaniei, ca să asigure comoara pentru muzeul național. Toate obiectele aflate nu au preț mai mare ca 10.000 fl., dar' au preț arheologic. Ele par a fi scumpețiunile unei principese gotice de pe la finea secolului IV., înainte de căderea lui Atila. În anul 1798 s'au mai descoperit o mulțime de obiecte scumpe gotice chiar în același loc, unde a găsit și Ioan Oltean comoara. Obiectele sînt: trei păhăre de aur, un brățar mare, apoi petri scumpe și fel de fel de giuvaericeale împodobite cu sculpturi gotice. Pulszky a dat obiectele în mîna ministerului de finance, pentru-ca să facă mai departe pașii ceruți de lege.

Catolicii maghiari din Brașov. „Budapesti Hirlap” scrie, că parohienii romano-catolici maghiari din Brașov sînt aproape revoltați asupra preotului lor Eduard Möller, pentru-că acesta n'a ținut în ziua de Paști predica în limba maghiară. Credincioșii acestei biserici sînt în cea mai mare parte Armeni, și Armenii, — dice diarul budapestan, — sînt și în limbă și în inimă Maghiari înflăcărați. Vre-o 500 de maghiari din Brașov au scris o plîngere contra preotului lor, pe care au trimis-o episcopului Lőnhardt.

Necrolog. Primim următorul anunț: Cu inima cuprînsă de durere facem cunoscut tuturor consăngenilor, amicilor și cunoscuților, că dulcele nostru fiu, frate, nepot și afin Marțian Valeriu Selagean, cleric absolv. al dieceșei oradane, în etate de 26 ani și-a dat blîndul său suflet în mîna lui Dumnezeu la 17 Aprilie, după o suferință îndelungată și amară. Un tînr de bună speranță s'a stîns. Înmormîntarea a urmat în 18 Aprilie în cîmîterul bisericii gr-cat. a locului. Fie-i țîrîna ușoară și memoria neuitată!!! Vezend, în 18 Aprilie st. v. 1889. Ioan Liviu Selagean, preot, ca tată; Rafila Selagean născ. Pap, ca mamă; Tertulia Tamaș născ. Selagean, ca soră cu familia; Sempronia Graca Fogas născ. Selageanu, ca soră cu familia; Ioan Silviu Selageanu, cler. absolvent, Iuliu Ulpiu Sever Selagean, stud. cl. VIII. gimn., Luciu Camil Selagean, stud. cl. V. gimn., Tit Liviu Pat. Selagean, stud. cl. III. gimn., Salustia Cuirita Selagean, Romilia Cuirita Selagean, Virgil Selagean și Faust Selagean, ca frați și surori; Dimitrie Selagean, avocat, ca unchiu; Dimitrie Pop, avocat, ca unchiu.

Defraudări. Protocolistul cassei de păstrare din Liptó-Szent-Miklós, Hermann, a plecat înainte de asta cu vre-o câteva săptămîni la Viena, ducînd cu sine losuri dela privați în preț de 40.000 fl., ca să le timbreze. Deoarece au trecut mai multe săptămîni și protocolistul nu se mai întoarce dela Viena și nici nu scrie proprietarilor losurilor, acestia au început să fie neliniștiți. Se crede că Hermann a fugit cu losurile. — În Szarvas, ctul Bichis, tuturul orfanal Ignatie Viskovics a defraudat sume însemnate din cassa orfanală. S'a aflat, că din anul 1873 Viskovics defraudează sistematic; el a fost suspendat din oficiu.

Petrecere de vară în Cluj. Inteligența română din Cluj invită la petrecerea de vară împreună cu reprezentatiune teatrală de diletanți, care o va arangia în favoarea proiectatei reuniuni a femeilor române din Cluj și giur în 5 Maiu st. n. 1889 la „Lumea nouă” („Uj világ.”) Începutul precis la 7 ore seara. Cluj, în 28 Aprilie n. 1889. Pentru comitetul arangiator: președintele: Dr. Aureliu Isac, avocat; secretarul: Ioan R. Cherecheș, jur. abs.; cazarul: Alexandru Halița, stud. fil.; controlorul: Cassiu Maniu, stud. jur. Ofertele maritimose, precum și suprasolvirile se vor cuita cu mulțumire pe cale diaristică. Căroră din întempleră nu li-s'a trimis invitațiune, prin aceasta sînt rugați a se primi ca invitați. Programa: I. „Pentru ochii lumii” sau „Cum se îmbată lumea cu apă rece”, comedie în două acte. Localizată după Labiche, de Virg. Oniț. Persoane: Razian, fost cofetar, dl. Dr. Iosif Farcaș; Blanca, soția lui, dsoara Iustina Gal; Cornel, fiul lor, dl. Al. A. Epureanu; Melinescu, medic fără pacienți, dl. Victor Mihai; Constanța, soția lui, dsoara Cornelia Pop; Emelina, flica lor, dsoara Marița Nasta; Stefan Calin, neguțător de lemne, dl. Vasiliu Iana; Berta, camerieră la Razian, dsoara Aurelia Galea; Ana, camerieră și Sofia, bucătăreasă, amîndouă la Melinescu, dsoarele Leontina Pop și Virginia Pop; Un tapițer, dl. Pompiliu Dan; Un servitor, dl. Iacob Făgărășan; Un vînat, dl. Alexandru Bobățel; Un harap, dl. Romul Roșescu; Un bucătar, dnul Aureliu Oltean.

II. „Creditori”, comedie într'un act, de V. Alexandri. Persoane: Alecu Verșan, actor, dl. Valeriu Albu; D-la Aglae, actriță, dsoara Elisa Nasta; Tachi Javrescu, dl. Florian Muntean; Un croitor francez, dl. Ioan Comșa; Un ciobotar neamț, dl. Alexandru Bobățel; Un cofetar grec, dl. Pompiliu Dan; Un zaraf jidov, dl. Victor Colcer; Un tutungiu armean, dl. Clemente Barbul; Un droscar lipovan, dl. Simeon Tamaș; Un ficior, dl. * * *. III. Joc.

O copilă dispărută. Se scrie din Făgăraș, că o copilă de 13 ani cu numele Ana Boga, servitoare la o familie din Făgăraș, a dispărut din Vinerea-mare și până aci nu se știe unde este. Se dice, că ea s'ar fi înecat în Olt, alții cred că este earăși un cas ca la Tisza-Eszlár, unde Ovreii au ucis o fată, ca să i iee sîngele.

Școală închisă. Deoarece-ce în comuna Cărpînă din părțile Abrudului grasează bubatul și scarlatina în mod epidemic, — vice-comitele comitatului Albei-inferioare a dat ordin, de a se sista învățămîntul în școala gr-or. din aceea comună. Precum ni-se scrie, au zăcut și parte au murit în urma acestui flagel și oameni mari chiar preste 30 ani, nu numai copii.

Di. Vasilie Alexandri. „Românul” din Bucuresci află, că dl. Vasilie Alexandri, ministru al țerii la Paris, a comunicat ministrului de externe decisiunea sa de a se retrage din acel post. Ministrul de externe l'a chemat imediat în țeară pentru a se înțelege. Se crede însă, că dl. Alexandri va stăru în retragerea sa.

Regina Natalia. Cercurile politice din Viena consideră ca puțin serioase toate aserțiunile relative la apropiata întoarcere a reginei Natalia la Belgrad. E puțin probabil într'adevăr, ca regenta să autorizeze această întoarcere în momentul actual, și e de prevădut, că regina nu va îndrăzni să se întoarcă în Sîrbia fără a fi autorizată. Ceea-ce pare mai verisimil e, că regina Natalia va merge în luna lui Maiu la ruda sa principesa Iulia d'Aremberg, vîduva principelui Mihail Obrenovici. Principesa residează în moșia sa Ivanka din Ungaria.

Earăși nihilisti. Se telegrafează din Petersburg diarul „XIX-me Siècle”, că nihilisti au intrat într-o perioadă de acțiune. Mai multe afișe tipărite, care înconștințau de această hotărîre luată de nihilisti, s'au introdus tainic în palatul împărătesc. La Vilna s'a omorît un agent polonesc. S'a găsit asupra-i o hîrtie, în care se dicea, că fusese osîndit la moarte decătă comitetul executiv ca spion. Inspecțiuni domiciliare s'au făcut pretutindenea, ca să se găsească un deposit de bombe trimise din Zürich. În Polonia s'au făcut arestări foarte numeroase.

La cestiunea fondurilor grănițeresci românești dela Nasăud.

III.

(Urmare.)

Abia însă ce a căpătat cunoștință dl. prefec despre aceasta, numai decăt a oprit predarea acestei părți de bani prin ordinațiunea din 12 Septembrie 1885 Nr. 1161 și a transpus administrațiunea acelor la cassa comitatului, pentru-ca să se constrîngă astfel comunele, în lipsa de mijloace pentru purtarea procesului, la o învoire cu familia Keményi sau eventual chiar să peară procesul (im Prozesse sachfällig werden).

5. Tot cu această intențiune, amintitul domn prefec, conform acelușor preamilit alăturate sub /24—/26, a ordonat tuturor comunelor din fostul al II-lea reg. de graniță românească, ca sumele de bani primite deja din venitele pădurilor, precum și acele ce se vor mai primi și mai departe, numai decăt să se predee cassei comitatului; ba chiar contractele încheiate asupra vîndării acestor fel de păduri se vor aproba decătă autorități numai cu condițiunea, dacă suma de cumpărare nu se va plăti comunelor, ci cassei comitatului.

6. Comunelor, care au depus în caselle de păstrare spre fructificare sume mai mari de bani, incurse în caselle comunelor, sau din vîndarea de păduri sau din alte venit, li-s'au luat adevărîțele de depunere, recurîndu-se gen-darmeria și sub amenințarea primarilor comunelor și a cassarilor comunali cu arestare, și s'au predat comitatului; interesele (dobânzile) capitalelor depuse li-se vor da numai spre scopuri determinînd prin autorități la influența prefecului; naturalmente nu mai poate fi vorba despre acoperirea cheltuielilor procesului din acele, în procesul amintit mai sus.

Mijloacele juridice și reclamațiunile făcute decătă comune în contra acestei dispozițiuni volnice s'au respins chiar și decătă înaltul minister reg. ung. de interne, după-cum se poate dovedi prin acelușor preasupus alăturate sub /27—/28, unde expres se dice, că amintitul minister nu se amestecă în afacerile dlui prefec ca comisar regesc; poporațiunea preasupus subsemnată, în înțelesul hotărîrii ministeriale amintite mai pe urmă,

INSTITUT TIPOGRAFIC IN SIBIU.

A ieșit de sub tipar și se află de vânzare la

Institutul tipografic din Sibiu:

ȚINEREA VITELOR

de

Eugen Brote,

president al „Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiu”.

Prețul unui exemplar 12 cr. v. a.

Comasările

de

IOAN CORNEA,

inginer diplo nat.

Prețul unui exemplar 15 cr. v. a.

Spre binevoitoare atențiune!!

Am onorul a anunța stimatului public și îndeosebi onoraților mei mușterii de până acum, că cu începere dela **29 Aprilie st. n. a. e.** locuința și atelierul meu de pantofar pentru dame, domni și băieți se află în

Strada Cisnădiei Nr. 30.

Ca și în trecut, mă voiu sili și pe viitor a satisface pretensiunilor onoratului public, care mă va onora cu comande, oferind marfă solidă și prompt executată prelungă prețurile cele mai moderate.

Cu distins respect

Constantin Dragoș,
pantofar.

[716] 3—6

INSTITUTUL TIPOGRAFIC IN SIBIU.

DICTIONAR
român-germân și germân-român

Sab. Pop. Barcianu,
odin. paroch gr.-or. în Reginari, asesor consistorial etc.
Revidat și completat

Dr. D. P. Barcianu.

Partea I. Română-germână.
704 pagini.

Prețul 2 fl. 50 cr. v. a.

Partea II. Germână-română.
1152 pagini.

Prețul 3 fl. 80 cr. v. a. = 10 lei.

Depou general pentru România la librăria lui
Alexandru Degenmann,

București, Calea Victoriei 53.

NB Pentru trimiterea prin poștă 20 cr. v. a. de exemplar.

INSTITUTUL TIPOGRAFIC ÎN SIBIU

recomandă:

Articulul de lege XXI. din anul 1886

DESPRE JURISDICȚIUNI,

și articulul de lege XXIII. din anul 1886.

DESPRE PROCEDURA DISCIPLINARĂ.

Cu explicațiuni și notițe de orientare. Prețul 40 cr. v. a.

Nr. 28.506/VI. b.

Ordonanțe ministeriale

pentru introducerea legii comunale

(Art. XXII. din 1886.) Prețul 12 cr. v. a.

Articulul de lege XXII. din anul 1886

DESPRE COMUNE.

Cu explicațiuni și notițe de orientare. Prețul 40 cr. v. a.

Dintre
firmele străine sunt represen-tate:
BLÜTHNER,
furnizor reg. sās. de curte
în Lipsca,
(foarte renumit și întrece ori-ce laudă).C. J. QUANDT,
fabricant reg. de pianuri de curte
în Berlin,
(solid și foarte fin. Adjustarea
perfectă).Fabrica APOLLO,
Dresda,
(fabricat buzuit, foarte lefin și adju-
stat înecător).Dintre
fabricile din Viena sunt re-presentate:
HOFMANN,
mignon 450 fl., piano scurt
480 fl. v. a.
(mare și plăcut la sunet).BERGER,
piano scurt 360 fl., mignon negru
420 fl. v. a.

Pianuri alese

negustoria de pianuri a lui HELDENBERG

în Sibiu.

Piano scurt, mignon și pianino.

Toate pianurile le turnez cu mult mai ieftin de cum le poate cumpăra ori-care negustor; procurându-le direct; afară de acestea cele mai bune alese în fabrici de un om de specialitate, prin urmare nu numai alese prin oare-care pianist bun. Pentru judecarea bunei construcțiuni a unui piano se mai recere pre lungă a sci cânta pe el și alte cunoștințe speciale și experiențe.

Garanța de mai mulți ani se înțelege de sine.

Dintre
firmele din Viena sunt repre-sentate:
BÖSENDORFER,
furnizor de curte,
mignon, 7 octave 600 fl., piano
de concert 800 fl. v. a.
(Cel mai brilliant piano).SCHWEIGHOFER,
fabricant de curte,
mignon, 7½ octave, 650 fl., piano
580 fl. v. a.
(Fabricat nobil, cunoscut din ve-
chime).PROKSCH,
pianino 400 fl., piano scurt 480 fl.,
piano scurt patent 530 fl., mignon
500 fl., negru gravat 580 fl.
(Piano de casă fin și plăcut).POKORNY,
(Invățel de a lui Bösendorfer)
mignon 450 fl., piano scurt
440 fl. v. a.

[666] 13—50

Cancelaria Negruțiu

în Gherla — Sz-Ujvár — Transilvania

deschide abonament pe anul 1889

la

„Amicul Familiei.” Diar beletristic și enciclopedic-literar — cu ilustrațiuni. Cursul XIII. — Apare în 1 și 15 și a unei în numeri câte de 2—3 coale cu ilustrațiuni frumoase; și publică articoli sociali, poezii, romane, schițe, piese teatrale ș. a.; — mai departe tractează cestiuni literare și științifice, cu reflexiune la cerințele vieții practice; apoi petrece cu atențiune vieța socială a Românilor de pretutindenea, precum și a celorlalte poporațiuni din patrie și străinătate; și prin glume în mare parte ilustrate nisuesce a face câte-o oară plăcută familiei strivite de grijile vieții; și preste tot nisuesce a întinde tuturor indivișilor din familie o petrecere nobilă și instructivă. — Prețul de prenumerațiune pe anul întreg e 4 fl., pentru România și străinătate 10 franci — lei noi, plătibili și în bilete de bancă ori marce postale.

„Prețul Român.” Diar bisericesc, școlastic și literar — cu ilustrațiuni. Cursul XV. — Apare în broșuri lunare câte de 2½—3½ coale; și publică portretele și biografiile arhierilor și preoților mai distinși, precum și alte portrete și ilustrațiuni, — mai departe articoli din sfera tuturor științelor teologice și între acestia mulțime de predici pe Dumineci, sărbători și diverse ocațiuni, mai ales funebrele, — apoi studii pedagogice-didactice și științifice-literare; și în urmă tot soind de amănunte și sciri cu preferența celor din sfera bisericească, școlastică și literară. — Prețul de prenumerațiune pe anul întreg e 4 fl., — pentru România 10 franci — lei noi, plătibili și în bilete de bancă ori marce postale.

Colectanții primesc gratis tot al patrulă exemplar.

Numeri de probă se trimite gratis ori-cui cere.

Tot de acolo se mai pot procura și următoarele cărți din editura proprie:

Renascerea limbii românești în vorbire și scriere, invederită și apretată de Dr. Gregoriu Silași. (Op complet.) Broșura I, II. și III. Prețul broș. I, II. câte 40 cr. — Broșura III. 30 cr. Toate trei împreună 1 fl. v. a.

Merinde dela școală sau învățături pentru popor, culese din gیارul unui școlar, de Dr. George Popa. — Opu acestă, pentru povățuirile lui valoroase, are să ocupe un loc de frunte în bibliotecile noastre populare. Dl autor a avut nimerita idee, de a publica prin opul de față un gیار de școală ce 'și-l făcuse ca elev de anul I. al școlăi populare superioare din Cămpeni, va să dică precând era în al 4-lea an de școală. În acest gیار se cuprind diferite impresiuni din copilărie, atât din școală, cât și afară de școală, o colecțiune bogată de diferite povățuiri primite dela învățătorul seu, pe care autorul le-a prelucrat și desvoltat cu multă îngrijire. Cele mai fundamentale principii cu privire la morală religioasă, naționalitate, igienă, economie, istorie etc. etc. se află în acest op, așa că singur numai câteva din cele 32 capitole, cum ar fi de exemplu capitoul despre fum, despre curățirea trupului etc, ar fi de ajuns pentru a merita să nu lipsească din nici o bibliotecă populară românească. Opu cuprinde 289 pag. 8°. — Prețul unui exemplar cu porto francat e 1 fl. 10 cr.

Barbu cobzarul. Novela originală de Emilia Lungu. Prețul 15 cr.

Puterea amorului. Novela de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul 20 cr.

Idealul perdut. Novela originală de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul 15 cr.

Opera unui om de bine. Novela originală. — Continuarea novelii: „Idealul perdut” — de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul 15 cr.

Miseriile sociale. Novela de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul 20 cr.

Fântâna dorului. Novela populară de Georgiu Simu. Prețul 10 cr.

Codrean crăul codrului. Baladă de Georgiu Simu. Prețul 10 cr.

Ultimul Sihastru. Tradițiune de Georgiu Simu. Prețul 10 cr.

Bunica și nepotul. Schiță din sfera educațiunii. După Ernest Legouvé, de G. Simu. Prețul 10 cr.

Probitatea în copilărie. Schiță din sfera educațiunii. După Ernest Legouvé. Prețul 10 cr.

El trebuie să se însore. Novela de Maria Schwartz, traducere de N. F. Negruțiu. Prețul 25 cr.

Brandă sau nunta fatală. Schiță din emigrarea lui Dragoș. Novela istorică națională. Prețul 20 cr.

Numerii 76 și 77. Narațiune istorică după Wachsmann, de Ioan Tanco. Prețul 30 cr.

Herman și Dorotea, după W. de Goethe, traducțiune liberă de Constantin Morariu. Prețul 50 cr.

Ifigenia în Tauria. Tragedie în 5 acte, după Euripide, trad. în versuri de Petru Dulfu. Prețul 30 cr.

Carmen Sylva. Prelegere publică ținută în sa-lele gimnasiului din Fiume prin Vincențiu Nicoră, prof. gimnas. — Cu portretul M. S. regine României. Prețul 15 cr.

Poesii de Vasiliu Ranta-Buticescu. Un volum de 192 pagini, cuprinde 103 poezii bine alese și arangiate. Prețul redus (dela 1 fl. 20 cr.) la 60 cr.

Trandafiri și vioarele, poezii populare, culese de Ioan Pop Reteganul. Un volum din 14 coale. Prețul 60 cr.

Tesaurul dela Petroasa sau Cloșca cu pui ei de aur. Studiu archeologic de D. O. Olinescu. Prețul 20 cr.

Biblioteca „Săteanului Român.” Cartea III, IV. Cuprind materii foarte interesante și amuzante. Prețul la ambele 50 cr., — câte una deosebi 30 cr.

Biblioteca „Familiei.” Cartea I. Cuprinde materii foarte interesante și amuzante. Prețul 30 cr.

Colecția de rețete, din economie, industrie, comerț și chimie. Prețul 50 cr.

Economie pentru școlăile popor. de T. Roșiu. Ed. II. Prețul 30 cr.

Spicuire din istoria pedagogiei la noi — la Români. De Vasilie Gr. Borgovan. Prețul 15 cr.

Manual de gramatica limbii române pentru școlăile populare, în trei cursuri, de Maxim Pop, profesor la gimnasiul din Năsăud. — Manual aprobat prin ministerul de culte și instrucțiune publică cu rescriptul de datul 26 Aprilie 1886 Nrul 13193. — Prețul 30 cr.

Nu mă uita. Colecțiune de versuri funebrele, urmate de iertăciuni, epitafii ș. a. Prețul 50 cr.

Carte conducătoare la propunerea calculării în școala populară pentru învățători și preparanți. Bros. I. scrisă de Gavril Trifu, profesor preparandial. Prețul 80 cr.

Cuvântări bisericesci la toate sărbătorile de preste an de I. Papiu. Un volum de preste 24 coale 8° mare, hârtie fină. — Numele d-lui I. Papiu este mult mai bine cunoscut clerului român, decât se fie de lipsă a mai recomandă acest nou produs al d-sale. Clerul român a învățat a-i apretii scrierile d-sale pentru însemnata lor valoare literară. — Noul tom de

predici întrece încă toate volumurile de predici edate până acum prin întocmirea sa, având o notiță istorică la fiecare sărbătoare, care arată timpul introducerii, fazele prin care a trecut și modul cum s'a stabilit respectiva sărbătoare. Prețul unui exemplar cu porto-francat e 2 fl.

Cuvântări funebrele și iertăciuni pentru diferite casuri de moarte, întocmite de Ioan Papiu. — Acest volum de preste 24 coale cuprinde: 8 cuvântări acomodă pentru ori-ce casuri ordinare de moarte întemplate în timpuri diferite ale anului, 10 la casuri ordinare, însă mai speciale de moarte, 4 la înmormântarea oamenilor bătrâni, 5 la înmormântarea pruncilor, tinerilor și a junilor, 9 la casuri de moarte speciale; — apoi pe mai bine de patru coale urmează o mulțime de iertăciuni precedate de o introducere generală în iertăciuni, și anume: 1. Iertăciunile bărbatului dela mu-

iere; 2. — ale muierii dela bărbat; 3. — ale părintelui dela fii; 4. — ale mamei dela fii; 5. — ale fiilor dela părinți; 6. — ale fratelui sau surorii dela frații și surori; 7. — ale nepoților dela moși, moașe, buni, bune, străbuni, străbune; 8. — ale nepoților dela unchi și mătușe; 9. — dela neamuri și consăngeni mai depărtați; 10. — dela consoți de aceeași ocupațiune; 11. dela binefăcători, amici, cunoscuți și dela toți creștinii adunați. Recomandăm clerului român acest bogat volum de cuvântări funebrele și iertăciuni lucrate amăsurat tuturor cerințelor preoțiilor fungente la casuri funebrele. — Prețul unui exemplar expedit franco e 2 fl.

Cuvântări bisericesci. Tomul III., scris de Ioan Papiu. — Acest tom cuprinde predici pe Dumineci și se extinde pe 12 coale 8° mare. — Prețul unui exemplar expedit franco e 1 fl.

Oriental catolic sau concordantele tradițiunii, în două limbi — română și latină, tractează despre primatul bisericii și se extinde pe 22 coale 8° mare. — Scrisă de Ioan Papiu. — Opu acesta a fost recensat favoritor și laudat și de foile străine. — Prețul unui exemplar expedit franco e numai 1 fl. 50 cr.

Resultatele filosofiei sau cunoștințele cele mai de frunte despre natura spirituală a omului, despre relațiunile și scopul lui, expuse în mod popular de profesorul Dr. Iosif Frappotti și prelucrate în traducere liberă (cu facultate dela autorul) de Ioan Papiu. — Acest op, care se extinde pe 11 coale 8°, e foarte acomodată ca premiu pentru cei-ce absolvă școala populară, se vinde cu prețul numai de 50 cr. exemplarul expedit franco.

Manual catehetic pentru primii ani școlastici, prelucrat după I. A. Fritz de Basiliu Ratiu, fost profesor de sf. scriptură, catehetică și metodică în

seminarul archidiececan din Blaj, actualmente vicar archiepiscopesc în Făgăraș. — Acest op de mare însemnătate pentru literatura catehetică română este o prelucrare liberă, schimbând unele aplicări practice cu alte rețute de relațiunile și lipsele băieților noștri, ear' ceremoniile bisericesci înlocuindu-le cu cele prescise și usitate în biserica noastră română. În note se arată și procederea ce are să o observe catechetul față cu discipulii sei. Această scriere are să fie un îndreptar în mână catechetilor, învățătorilor și a părinților la instrucțiunea religioasă-morală ce au să o dea micilor băieți. — Prețul unui exemplar din acest op, care poartă clausula aprobării Preaven. ordinarat metropolitan din Blaj și care cuprinde 222 pag. 8°, având mai multe poezii în text, — este 1 fl.

Omiliile celui dintru sfinți părintelui nostru Ioan Gură-de-aur la epistolele sfântului apostol Paul către Tit și Filemon. Traduse de Constantin Morariu. Prețul unui exemplar cu porto-francat e 60 cr.

Dumnezeasca liturgie a celui dintru sfinți părintelui nostru Ioan Chrysostom, compusă din operele aceluia sfânt părinte de Ioan Borosiu, paroch gr.-cat. și asesor consistorial. Prețul unui exemplar cu porto-francat e 40 cr.

Cele mai ieftine cărți de rugăciuni:

Mărgăritarul sufletului. Carte bogată de rugăciuni și cântări bisericesci foarte frumos ilustrată. Prețul unui exemplar broșurat e 40 cr., legat 50 cr., legat în pânză 80 cr., legat mai fin 1 fl., legat în piele 1 fl. 30 cr., în lux 2.50—2.80.

Micul mărgăritar sufletesc. Cărticică de rugăciuni și cântări bisericesci — frumos ilustrată, pentru pruncii școlari de ambe sexele. Prețul unui exemplar broșurat e 15 cr., — legat 22 cr., legat în pânză 26 cr.

Cărticică de rugăciuni și cântări pentru pruncii școlari de ambe sexele. Cu mai multe icoane frumoase. Prețul unui exemplar e 10 cr.; 50 = 3 fl., 100 = 5 fl.

Visul Preasfintei Vergure Maria a Născătoarei de D-șeu, urmat de mai multe rugăciuni frumoase. Cu icoane frumoase. Prețul unui exemplar expedit franco e 10 cr., 50 exemplare 3 fl., 100 exemplare 9 fl.

Epistolia D. N. Isus Christos. Prețul unui exemplar legat și expedit franco e 15 cr.

A se adresa la „Cancelaria Negruțiu” în Gherla. — Sz-Ujvár. — Transilvania.

Unde se cumpără acțiile tuturor bancelor române cu prețurile cele mai bune.

Editura și tiparul Institutului tipografic, societate pe acții în Sibiu, sub responsabilitatea lui Michail Gherla.